

Сборник съдебна практика

Дело C-131/14

Malvino Cervati

и

Società Malvi Sas di Cervati Malvino

срещу

Agenzia delle Dogane

и

Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

(Преюдициално запитване, отправено от Corte suprema di cassazione)

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕО) № 565/2002 — Член 3, параграф 3 — Тарифна квота — Чесън с произход от Аржентина — Вносни лицензии — Непрехвърлимост на правата, произтичащи от вносните лицензии — Заобикаляне — Злоупотреба с право — Условия — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 4, параграф 3“

Резюме — Решение на Съда (втори състав) от 14 април 2016 г.

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Установяване на релевантните елементи от правото на Съюза — Преформулиране на въпросите*

(член 267 ДФЕС)

2. *Право на Европейския съюз — Злоупотреба при упражняването на право, произтичащо от разпоредба на Съюза — Сделки, представляващи злоупотреба — Фактори, които следва да се вземат предвид — Проверка, възложена на националния съд*

3. *Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Вносни и износни лицензии и сертификати за предварително фиксиране — Режим на внос — Тарифна квота — Внос при преференциална ставка на стоки, които нов оператор е закупил извън Съюза от лице, което не притежава вносни лицензии — Препродаване на стоката, след допускането ѝ за свободно обращение, на свързан с това лице традиционен оператор, а след това на втори традиционен оператор, като никой от тях не притежава нужните за целта лицензии — Допустимост — Граници — Злоупотреба с право — Проверка, възложена на националния съд*

(член 4, параграф 3 от Регламент № 2988/95 на Съвета; член 3, параграф 3 и член 5, параграф 3 от Регламент № 565/2002 на Комисията)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 26)

2. Вж. текста на решението.

(вж. т. 32—35, 46 и 47)

3. Член 3, параграф 3 от Регламент № 565/2002 относно метода на управление на тарифните квоти и въвеждане на режим на сертификати за произход за чесън, внасян от трети страни, и член 4, параграф 3 от Регламент № 2988/95 относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности трябва да се тълкуват в смисъл, че поначало допускат схема, при която, след като даден оператор, традиционен вносител по смисъла на първия регламент, изчерпал лицензиите си за внос при преференциална ставка, направи поръчка на втори оператор, също традиционен вносител без такива лицензии,

- стоката най-напред се продава извън Европейския съюз от свързано с втория оператор дружество на трети оператор, който е нов вносител по смисъла на същия регламент и притежава такива лицензии,
- след това тази стока се пуска за свободно обращение в Европейския съюз от третия оператор при условията на преференциалната митническа ставка, после се препродава от този трети оператор на втория, и
- накрая се прехвърля от този втори оператор на първия, който така придобива стока, внесена в рамките на предвидената със същия първи регламент тарифна квота, въпреки че не притежава нужната за целта лицензия.

Същевременно, за да не води такава схема на продажба и препродажба на стока между оператори до незаслужено влияние на един оператор на пазара, и в частност до заобикаляне от традиционните вносители на член 5, параграф 3 от Регламент № 565/2002, нито до застрашаване на целта подаваните заявления за лицензии да са свързани с действителна търговска дейност, е необходимо на всеки етап от тази схема цената да съответства на пазарната и вносът при преференциална ставка да се извършва чрез законно получени лицензии от самия им притежател. По-конкретно националният съд трябва да провери дали всеки оператор получава подходящо заплащане за вноса, продажбата или препродажбата на съответната стока, така че да може да запази позицията, отредена му в рамките на управлението на квотата.

Освен това, що се отнася до преценката дали подобна схема е установена основно с цел изкуствено да се създадат необходимите условия за ползването на преференциалната ставка, сред обстоятелствата, въз основа на които би могло да се установи, че тази схема е изкуствено създадена, са в частност обстоятелството, че притежаващият лицензиите вносител не е поел никакъв търговски риск, и обстоятелството, че маржът на печалба на вносителя е нищожен, или че цената, на която вносителят е продал стоката на първия купувач в Съюза, а след това първият купувач я е продал на втория купувач в Съюза, е по-ниска от пазарната.

(вж. т. 43, 51 и 53 и диспозитива)